

MESAJUL 12

„Asociați tot mai deplin cu viața Bisericilor particulare”*

Mesajul Papei Ioan Paul al II-lea către participanții la cea de-a VII-a Întâlnire Internațională a Fraternității Catolice a Comunităților și Asociațiilor Carismatice de Alianță,
Roma, 9 noiembrie 1996

Dragi frați în Cristos,

Îi salut cu afecțiune în Domnul pe participanții la cea de-a șaptea Întâlnire Internațională a Fraternității Catolice a Comunităților și Asociațiilor Carismatice de Alianță. Vă mulțumesc pentru frumoasele voastre urări și pentru rugăciunile din această perioadă în care celebrez cea de-a Cincizecea Aniversare a Hirotonirii mele ca preot. Văd aceasta ca pe o expresie a comuniunii care vă leagă cu urmașul lui Petru și cu Biserica Universală, o comuniune pe care o simțiți în profunzime și care, ea însăși, este un dar sublim al Duhului Sfânt către cei care îl urmează pe Cristos.

Voi reprezentați comunitățile Mișcării Carismatice din toată lumea, care, în varietatea lor, dau mărturie despre darurile spirituale pe care Duhul Sfânt le oferă Bisericii, chiar în zilele noastre¹. Cum să nu-l laudăm pe Dumnezeu pentru roadele îmbelșugate din viața personală și a comunităților, pe care le-a adus Reînnoirea în Duh în ultimele decenii? Nenumărate persoane au început să-și dea seama de importanța Sfintei Scripturi în viața creștinilor; au dobândit un nou simț al valorii rugăciunii și o profundă dorință de sfințenie; mulți s-au întors la sacramele; un mare număr de oameni au ajuns la o înțelegere mai profundă a chemării lor baptismale și s-au angajat în misiunea Bisericii cu o admirabilă abnegație. Mulțumind lui Dumnezeu pentru toate acestea, repet cuvintele pe care le-am scris în scrisoarea enciclică *Redemptoris Missio*: „Pe măsură ce se apropie cel de-al treilea mileniu al Răscumpărării, Dumnezeu pregătește o minunată primăvară pentru creștinism și îi putem vedea deja primele semne”².

La data de 27 noiembrie 1995, Fraternitatea Catolică a primit recunoașterea definitivă din partea Consiliului Pontifical pentru Laici. Prin acest act oficial, Biserica și-a exprimat aprecierea față de țelurile și metodele Fraternității și în același timp a dorit să vă întărească identitatea eclezială. Această identitate cere ca voi să fiți tot mai deplin asociați cu viața bisericilor particulare. Atunci când mișcările ecleziale „caută cu umilință să facă parte din viața bisericilor locale, iar episcopii și preoții din structurile diecezane și parohiale salută prezența lor, acestea reprezintă un adevărat dar al lui Dumnezeu pentru noua evanghelizare și pentru corect-numita activitate misionară”³. Pentru a ajuta păstorii și Mișcarea Carismatică să lucreze împreună la construirea Bisericii lui Cristos, Consiliul Pontifical pentru Laici pregătește un document care va servi ca punct important de referință pentru viața și apostolatul unor astfel de comunități și pentru discernerea darurilor lor spirituale. Să ne rugăm ca acest document să producă roadele bune pe care le așteptăm!

Cea de-a șaptea întâlnire internațională a voastră meditează asupra temei pregătirii spirituale pentru anul 2000. „Un Jubileu este totdeauna o ocazie de har special, 'o zi binecuvântată de Domnul' ... Jubileul anului 2000 este menit să fie o mare rugăciune de laudă și mulțumire, în special pentru darul Întrupării Fiului lui Dumnezeu și al

* Versiunea originală din: „*Insegnamenti di Giovanni Paolo II*”, 1996, XIX/2, 672-675.

¹ Cf. *Christifideles Laici*, 24.

² *Redemptoris Missio*, 86.

³ *Redemptoris Missio*, 72.

Răscumpărării pe care El a împlinit-o"⁴. Marele Jubileu nu este numai un dar, ci și o îndatorire exigentă. Cheamă la un efort imens pentru a răspunde nevoilor spirituale presante ale timpului nostru. Deoarece întreaga Biserică trebuie să se pregătească pentru Marele Jubileu „în Duhul Sfânt”⁵, am sugerat ca anul 1998 să fie dedicat în special Duhului Sfânt și prezenței sale sfințitoare în comunitatea eclezială⁶. Speranța mea ferventă este ca în timpul acestui an toate mișcările însuflețite de Duh, care este izvorul nesecat al sfințeniei și comuniunii, să se reunească pentru a da mărturie împreună despre puterea unificatoare a harului divin.

Jubileul anului 2000 este mai ales o invitație presantă către toți creștinii de a se reangaja la sfințenia vieții. Adevărata sfințenie nu înseamnă fugă de lume, ci, mai degrabă, constă în efortul de a întrupa Evanghelia în viața de fiecare zi, în familie, la școală și la serviciu, precum și în implicările sociale și politice. Sfințenia este plinătatea vieții pe care o oferă Cristos: El a venit pentru ca noi „să avem viață și s-o avem din belșug”⁷. Aceasta este minunata noastră vocație!

De asemenea, apropierea celui de-al treilea mileniu aduce urgenta provocare a noii evanghelizări. E adevărat, nu este ușor să vestești Evanghelia într-o lume care pretinde că nu are nevoie de Dumnezeu. Totuși suntem legați de cuvintele Sfântului Paul, care obligă: „Vai mie dacă nu vestesc evanghelia!”⁸. Astăzi, această proclamare trebuie să fie însoțită de o angajare la ecumenism: „În acești ultimi ani ai mileniului, Biserica ar trebui să-l invoce pe Duhul Sfânt cu tot mai mare insistență, implorând de la el harul unității creștine”⁹. Și în această perspectivă, doresc să încurajez comunitățile voastre la o și mai mare întărire a caracterului lor eclezial, la nivel doctrinar și în programele de formare, ca unica bază sigură pentru un autentic dialog și o autentică acțiune ecumenică.

Dragii mei frați și surori: vă mulțumesc din nou pentru tot ce faceți în slujba Bisericii. Prin mijlocirea Mariei, Mireasa Duhului Sfânt, încredințez lui Cristos, Stăpânul istoriei, drumul vostru spiritual spre Marele Jubileu al anului 2000 și cel de după el. Vă dau din toată inima Binecuvântarea mea Apostolică fiecăruia dintre voi și familiilor voastre, precum și tuturor comunităților care aparțin Fraternității Catolice.

⁴ *Tertio Millennio Adveniente*, 32.

⁵ *Dominum et Vivificantem*, 51.

⁶ Cf. *Tertio Millennio Adveniente*, 44-48.

⁷ *Ioan* 10, 10.

⁸ *1 Corinteni* 9, 16.

⁹ *Tertio Millennio Adveniente*, 34.